

İKİNCİ LEM'A VE HATIRA DERS - 2

-: Hazret-i Eyyüb Aleyhisselâm münacatında istirahat-ı nefsi için dua etmemiş, belki zikr-i lisanî ve tefekkür-ü kalbîye mani olduğu zaman ubudiyet için şifa talep eylemiş.

-: Efendim kalbin tefekkürü ne?

Hulusi Bey: Tefekkür-ü kalbi, o lisanla değil, kalb manevidir, manevi. Maddi değil.

-: Biz, o münacat ile -birinci maksadımız- günahlardan gelen manevî ruhî.

Hulusi Bey: Şimdi bir hikâye anlatıyor, hikâye değil bir hakikat anlatılıyor da, Yunus (a.s.), Yunus (a.s.) değil neydi Eyyub (a.s.), sabır kahramanı, uzun müddet yara bere içerisinde kaldığı zamanda hiç şifa talep etmiyor. Neden şifa talep etmiyor acaba? Biliyor ki bu emr-i ilahi ile bu hastalığa müptela olmuş. Yani işin nereden geldiğini biliyor. Onu bir sabırla karşılıyor. Ne zaman münacatta bulunuyor? “Ya Rabbi, bana zarar dokundu,” Yaralarından hâsıl olan kurtlar diline ve kalbine iliştikleri vakit. Bu nasıl şey? Demek oralara da başladılar diye, bu kere

تَفَكُّرٌ سَاعَةٌ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ سَنَةٍ

Yahut sittine sene denilen, denildiği de var. Kalbine ilişince manen tefekkürüne mani oluyor. Evet, tefekkür öyle bir ibadet ki, bir saat tefekkür bir sene ibadetten, fiili ibadetten hayırlı oluyor. Hele 60 senesi orda kalsın. Bir sene, bir saat, bir senenin içerisinde kaç saat bulunduğunu yalnız saat noktasından bir hesap, adedî bir hesap ile hesap etsek bir saat tefekkürle geçiyor. Şimdi evvela sabrın azametini bak ki onda, sabır kahramanı unvanını alıyor. İnsan kendisini düşünsün, bu musibetin, maddi musibetin binde biri bizde olsa bizim feryadımız göğe çıkar. Kim gelse nasılsın dese, diyecek kardeşim işte biliyorsun altı aydır ben bu işe müptelayım. Bu nedir, bu şekva değil de nedir? Ne ettikse ne kadar doktora müracaat ettikse hiç birisi bizi iyi edemedi. Hâlbuki bu peygamberlerin böyle çeşitli musibetlere maruz kalmaları elbette sebepsiz değil. Hangi peygamber bu çeşit musibete maruz kalmışsa Kur'an'da zikredilen vaziyetleri, biz onları kendimize o noktada imam bileceğiz, onların başına gelen musibetler sanki bize gelmiş gibi onları taklit etmeye çalışacağız. O musibetleri tek cüz'isi bize isabet ederse ne yapacağız? Sabırla, Allah'a dehaletle, ubudiyetle, müterakim şükür vazifemizi hemen davranıp o şükür borcumuzu yerine getirmeye çalışmakla ne yapacağız? Cenab-ı Hakk'a karşı ubudiyetde, şükürde yaptığımız kusurları tamamlamaya

çalışacağız. Demek ki Eyyüb (a.s.), o mübarek zat, böyle illetlere müptela olup da diline, kalbine ilişinceye kadar hiç sabırdan şaşmamış, ne zamanki diline kalbine iliştiği zaman sıhhati için değil de, ya neyi için? Ubudiyeti, yani zikir ve fikri için Cenab-ı Hak'tan zikir-i kalbime, tefekkür-ü kalbime, zikir-i lisanıma zarar geldi, bana zarar isabet etti diye ne yapmış?

رَبِّ اِنِّي مَسْنِي الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ

Cenab-ı Hakk'ın rahmetine sığınmış. Onun o vaziyet o, sabır kahramanı. Tahammül edilemeyecek vaziyet. Bir taraftan peygamberliği, zaten birine desen ki sabret, e ben Eyyüb (a.s.) mıyım diye bize kafa tutar. Evet, hiçbirimiz Eyyüb (a.s.)'ın sabrını gösteremeyiz. Çünkü zaafımız var, acimiz var, aciz kaldık mı şekvaya başlarız. Marifetimiz de budur. Hâlbuki unutmuyoruz ki, unutmuş oluyoruz, geçmiş sıhhatle geçen zamanlarımızda o sıhhatin şükürünü yerine getirmemişiz. Hayatımız sıhhatle afiyetle geçtiği zamanların şükürünü yerine, nedecektik şükür. İbadat-ü taatimizi sıhhatli olarak, e şimdi canımız sıhhatli, mafsallar güzel işlediği zaman da halis bir ubudiyet yapılacak zaman da biz daha ziyade nefsin arzusunun peşinde bulunmuşuz. Cenab-ı Hakk'a layıkıyla ibadet edememişiz. Acaba böyle midir değil midir? Ben kendime göre söylüyorum, inşallah muhterem dinleyiciler böyle değildir. İnşallah öyle değildir.

Geçirilmişdir ne yapmak lazım? Kusurunu idrak edip Rabbi Rahimine iltica etmek, ondan sonra da kazaya başlamak. Otuzbeş sene borcu olan bir adam geriye ne kadar ömrü var bilmez, bu da onlar gibi olsun o da kalsın canım Allah Kerim'dir, Allah Ğafur-u Rahim'dir. Evet, amenna fakat vaktin varken niyet edersin, başlarsın kazaya, dersin ya Rabbi eğer ömür verirsen ben boş vakitlerimde ne yapacağım? Üzerimde kalmış olan kazaya kalmış olan o namazları farzlarını o vakit namazlarının farzlarını, bir de mezheb-i Hanefiye göre vaciplerini ne yapacağım? Kaza edeceğim. Eh, ömrü iki sene üç sene aynı surette vefa etti Ondan sonra başı yastığa geldi, bir daha da kurtulamadı gitti niyetiyle me'cur olur mu? Cenab-ı Hak onu dilerse affeder mi? Çünkü niyeti var. İşi anladı, tevbe istiğfar etti, kollarını sıvadı, geçmiş namazlarını kazaya gayret etti. Şu da var; yani Hanefiye göre söylüyorum, ikindinin sünneti ile yatsının ilk sünneti, sünnet-i gayri müekkededir. Bazı kitaplarda bunların yerine kaza kılmak tensib ediliyor. Revatib denilen, devam edilen sünnet-i müekkedeler değil, onu diyemem. Fakat Üstad merhum bizden istediği farzları kılın, sünnetleri bana havale edin, demiş. Bir şimdi emeklidir, Kargı'da oturan Hafız Ahmet Hamdi isminde bir zat, Kars'ta görüşmüştüm, Sarıkamış'a da benim yanıma geldi. Çok güzel Kur'an talim etmiş, hafız evet.

O diyor biz şeyde, Kastamonu'da ziyaretine gittiğimiz zamanda farzları kılın, sünneti bana havale edin, farzları kılın. Şimdi burada bir mana var, bir de hakikat var. Farzın ehemmiyeti; bin sünnet bir farzın yerine geçer mi? Geçmez. Bin sünnet bir farz. Sünnetin ehemmiyeti yok mu?

-: Var

Hulusi Bey: Var. Fakat farz ondan daha ehemmiyetlidir, onun için farzı kılan adam sünnetleri de başlar mı kılmaya? Gitti şimdi diyelim ki, düne kadar namaz niyaz hiçbir şey yok, yarın inşallah namaza başlayacağım. Gitti namaza, baktı ki herkes, bir şeyler eğilip doğruluyorlar, daha imam mihraba geçmemiş. Kendisine biri eğildi dedi niye sünnet kılmıyorsun. bir iki, bu yahu camiye gelmişsin bari diğer müslümanlar gibi sen de sünneti kıl demeseler de yavaş yavaş ben bende onlardan ayrılmamayı diye sünnetleri de kılmaya başlar mı? Başlar. İş bir kere ayağını camiye alıstırasın, gönlünü Allah'a döndüresin. İş kolaylaşır, Allah hidayet ederse sünneti de ihmal etmez. Zorlamakla da bu iş olmaz. Allah hidayet ederse her şey kolay olur, fakat Allah onu dalalette bırakmayı murat etmişse dünyanın âlimini, fazlını başına toplasan, her birisi yanık yanık ona türkü söyleseler, naat okusalar, Kur'an okusalar tesir eder mi? Siz söyleyin der, ben bildiğimden şaşamam. Şeytan bırakır mı, nefis bırakır mı? Kötü arkadaşları, hadi yahu bu tatil gününü vakit diye çıkardılar, onlar mı akıllı sen mi akıllı, onun için bu tatil gününü boşuna geçirmeyelim. Mevsim de müsait olursa bir ağacın altına gidelim, neyse zıkkımın pekini mekini hepsini kökünü hepsini orada yiyip içelim. Bu ordan geliyor artık, gider. "**Kişi refikinden azar.**" Gençlerimiz dikkat edin, arkadaşlarınızı iyi seçin. Peygamber (a.s.m.) bize ferman ediyor, diyor ki öyleleriyle oturun kalkın ki, öyleleriyle konuşun ahbablık edin ki siz Allah'ı unutursanız size hatırlatsınlar. Siz Allah'ı unutmadığınızı gösterirseniz onlar size yardımcı olsunlar. E daha ne desin? Böyle seç arkadaş. "E şimdi haşerat içerisindeyim ben. Hacı Efendi sen böyle diyorsun ama hele bizim içimizde bulun da gör. Nefesimizi kesiyorlar bu imansızlar, bunlara karşı ne yapalım?" derlerse ne diyelim? Onlara diyeceğiz ki işte elbette bunların içerisinde iyiler vardır. Onlar pek çok, nesi çok, adedi çok. Siz hiç yok musunuz böyle kalbi Allah ile meşgul olan, dini imanı seven hiçbir arkadaşınız yok mu? Var var ama çok az. Ne kadar? Kaç kişisiniz bak mesela on kişi mi? On kişidirler. Üç kişi birleşin, beş kişi birleşin, o zaman kuvvetli olursunuz. Ayrı ayrı gitmeyin. İhlas risalemizde üç kişinin kıymeti hakkında ne diyor? Üç mümin birleşirse kaç kıymeti oluyor? Yüz onbir. Dört kişi aynı maksat üzerinde ittifak ederlerse ne kadar kuvvetleri oluyor? 4444 kuvvetinde oluyor. Böyle bir kuvve-i maneviye. E böyle olmazsa o çokluğa

karşı bir kuvvet temin edilir mi? Edilir, ayetle hiçbir delili yok mu? Bizim biraz kalbimizi mutmain edecek bir şey söyleyebilir misin? Evet. Nedir o?

كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ

Evet, az bir kuvvet, ihlaslı bir kuvvet çok kuvvete galebe eder mi? Etmiş midir? Bundan sonra da eder mi? Eder. Bunu itiraf etmek lazım ki şu imani işler adet itibariyle azlıktır. Fakat çokluk içerisinde bu azlık yine dayanıyor mu, dayanıyor mu? Bir kuvve-i maneviyeleri var mı? Var, güveniyorlar. Diyorlar ki sanki bidayet-i İslam'da Hz. Muhammed (a.s.m.)

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

Evet, ne kadar salavat getirsek bizim faydamız var. O zat tek başına, tek başına iken ilahi emirle dünyaya ne yaptı? Meydan okudu. Bir tek, ne akrabası, ne dostu, hiçbir fert imanı kabul etmemiş, daha kimseye de telkin etmemiş, belli değil. Adetlerine mutaassıp olan o kavme hakikati göstermek, onları o kötü adetlerinden kurtarmanın imkânı var mı? Fakat Allah'ın havl-ü kuvveti ile işe başladığı için tek başıyla işe başlamakla beraber Cenab-ı Hak O'nu, -hangisidir, burda dursun, evet- Allah'ın havl-ü kuvveti ile o zaferi elde etti mi? Tek mücahedeye başladığı zaman yalnız, kavmi kabilesi hepsi kendisine düşman kesildiği halde vazgeçti mi davasından? Onu o davaya sürükleyen Allah. Nasıl vazgeçer ondan?

İşte biz O'nu kendimize örnek ittihaz edelim, onun için biz onun tatbikatını böyle gördük. Şu mübarek eserlerin yani Kur'an tefsirlerinin müellifi olan Hazreti Üstad (rahmetullahi aleyhi rahmeten vasiyah) tek başına bir köyde ihtilattan memnu', kimseyle görüşemez, muhabere edemez, bu tehlikeli bir adam şeysiyle orda oturtuluyor. İdare amirine emir veriliyor, çok görün gözetin, kimseyle konuşmayın, muhabere etmesin, kimse yanına gitmesin. Şimdi her yerde bizim en zayıf vaziyetimiz memlekette, en zayıf iken Cenab-ı Hak, bakın bugün elhamdulillah ne kadar müminin kalbini bu tarafa çekiyor. Çünkü Cenab-ı Hakk'ın teklifi

akladır. Akli olanlar hidayeti kabul ettiler. Bu hidayet memba-ı olan eserlere, Kur'anî eserlere bağlandılar. Ha demek ki çoğaltan da O, zayıf düşüren de O. Bir tek zat, peygamber değil yanlış anlaşılmasın, fakat Cenab-ı Hakk'ın izniyle o Ararat Dağı'ndaki vaziyeti rüyada görmesiyle şahsını görmediği zattan "İcaz-ı Kur'an-ı beyan et!" emrini aldıktan sonra faaliyete geçmiş, tek başına mücahede etmiş, lillahilhamd mücahedesinin meyvelerini de görmüş. Gözü arkada kalmadan bu fani âlemden ebedi âleme intikal etmiş. Kendisinden büsbütün kesilip feyiz kaynağı olan Kur'anî eserlere bütün kuvvetimizle sarılmamız için de kabrini dahi kaybettiler, kaybolsunlar. Nasıl istedi? Sebep? Kendi öyle arzu etti, öyle oldu. Biz bütün himmetimizle, gayretimizle ne yapalım? *Onun eserlerine sahip çıkalım, bu derslerinden istifade edelim, hem istifade edelim, hem istifade ettirelim. İşte vazifemiz budur. Bizi rahmet-i ilahiye ihata etmiş, böyle bir vaziyette bulunuyoruz. İktidarımızla biz bu işi yapamadık, yapamazdık da. Fakat Cenab-ı Hakk'ın rahmeti bize nasip etti. Vazifemiz nedir? Şükürdür. Şükür de işte dilin ya Rabbi şükür demesi yetmez. Ya Rabbi şükür dilimiz derken bu tefekkürî iman derslerine de canla başla sarılmak lazım gelir.* Efendim okumuştuk. Canım istersen yüz defa oku beş yüz defa oku. Hangi zaman sana usanç gelirse, gel eğer ben hayatta bulursan gel de ki bana "Sen diyordun ki bu eserler usandırmıyor" diyordun, hâlbuki ben usandım illallah, eğer diyebilersen de. *Bizim kat'i kanaatimiz var ki bu esreler okunmakla usanılmaz. Tecrübelerimiz bunu göstermiştir. Çünkü verdiği feyiz devam ediyor. Acaba bunun sırr-ı hikmeti nedir? Usandırmamak şanından olan Kur'an-ı Kerim'den geldiği için, o kaynaktan kaynadığı için, oradan aktığı için hiç usanç, fütur gelmek ve getirmek yok. En halsiz bir vaziyette, en musibetli bir zamanında insan, iyi bir niyetle oturup ya Rabbi, şu mübarek Kur'anî derslerden bana bol feyiz ihsan et niyetiyle işe başlasa, Cenab-ı Hak onun niyetine göre o derslerden onun faidesine, istifadesine yarayacak çok şeyleri ne yapıyor, veriyor. Evet, kaç sefer okunursa okunsun her defasında ayrı ayrı feyizler geliyor. İşte şurada bu tarz konuşmaya kuvvet veren de yine Cenab-ı Hak, yoksa ikinci dersini ta akşam ezanına kadar devam ettirdikten sonra bir de gelip burda bu cemaati usandırmadan bu sözleri bir cüz'iyeye söylettiren Cenab-ı Hak değil de nedir? Bana kalsa benim iktidarım yok. Benden değil bu iş. Cenab-ı Hakk'ın bir lütfudur, rahmetidir. Evet, O'ndan geliyor, öyle bilin. Şahıs değil, şahıs değil. Bir şahsiyet-i maneviye var. Buraya oturanlar bir zatın mübarek Kur'anî eserlerden istifade için geliyorlar. Yoksa hali belli, vaziyeti belli, pürkusur bir şahsın, onun dilinden cevher mi yağacak yahu? Böyle hamlık etmeyin, aman ha! Belki Cenab-ı Hak bize lütfediyor, bugünlere kavuşturmuş, bu eserlere kavuşturmuş. Şahıs bir tarafta yok ama şahsiyet var. Şu cemaatin bir isteği var, manevi bir isteği bir dileği var. İstiyor ki bana ahirette vaadettiğin havz-ı kevserden burada da içir,*

burada da. İşte bu heyetin böyle manevi bir dileği var. Cenab-ı Hak da ihsan ediyor mu, boş göndermiyor. Buraya bu niyetle gelenler herhalde “Eh bu akşamki oturmamız da Allah’a şükür yine aşağı yukarı aynı sözler ama gene de istifade ettik.” Zaman kıymetlendi, zaman gidiyor, zaman uçuyor, berk gibi ra’d gibi, rüzgâr gibi geçip gidiyor. Fakat bu ömür gittiğine göre elimizde faydalı bir şey kalıyor mu? İşte şu zaman kıymetlendi. Sizin niyetiniz Cenab-ı Hak, bu zamanı boşuna geçirmekten kurtardı, Kur’anî ve imanî dersi dinlemeye bir istek verdi. Yoksa sizi burda tutmanın imkânı olur muydu? Ne buraya gelebilirdiniz, ne dinleyebilirdiniz. Arkadaşım geldi, başım ağrıdı, bilmem neyim ne oldu gelemem derdiniz. ***Bir gün, merhum müşairin ileyhın huzurundayız, birinin mektubu geldi, mektubunda bak dedi ne diyor. Diyor ki “Üstadım senin ziyaretine gelmek istiyorum ama bir türlü muvaffak olamıyorum” böyle diyor. Dedi ki; “Zavallı bilmiyor ki ben onun gelmesini istemiyorum da, onun için gelemiyorum.” Ben onun gelmesini istemiyorum da onun için gelemiyorum.*** Şimdi burdan bir ibret çıkarın, sizin eğer buraya gelmek niyetiniz olmasaydı zaptiye de getiremezdi. Eşiniz dostunuz hep toplansaydı bugün hiç rahatım yok, neyim var, canım işte ara sıra karnım ağrıyor. Fakat Allah’ın muradı olursa tıpış tıpış gelirsin. İstekli olmadığın halde dinletir de, sen de dinlersin. Ondan sonra da iyi ki gelmişim. Bu iyiliği bize nasip eden kim?

-: Allah.

Hulusi Bey:

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ

İyiliği Allah’tan, kötülüğü nefsinden bil, Kur’anî hüküm böyledir. Allah böyle buyuruyor. Biz de bunu kabul etmişiz lillahilhamd vel minneh. Heeey hadi bakalım çok usandırmayalım. Gene açıldı diyecekler ha, sen söyle sen işit olmasın inşallah.

-: Hazret-i Eyyüb Aleyhisselâm münacatında istirahat-ı nefsi için dua etmemiş, belki zikr-i lisanî ve tefekkür-ü kalbîye mani olduğu zaman ubudiyet için şifa talep eylemiş. Biz, o münacat ile -birinci maksadımız- günahlardan gelen manevî ruhî

Hulusi Bey: Şimdi zikr-i lisani dedi. Allah, لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ demek zikir midir?

أَفْضَلُ الذِّكْرِ = فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

Tamam, acaba Kur'an okumak zikir midir? Tarifini okuduğumuz zaman da Kur'an bir kitab-ı zikirdir diyor, bir kitab-ı şükürdür diyor. Kur'an okumakla hem şükür, hem zikir, hem dua yapılmış olur mu? Bunlara ait ayetler de Kur'an denilen mukaddes kitapta var mı? Var. Öyleyse Kur'an odur. Ya namaz da bir zikir mi? Evet namaz da bir zikirdir. Çünkü orda Kur'an okumak var, tesbihat var, tahmidat var. Namazın hülasesi olan sonunda tesbih var, hamid var, tekbir var. Şafii'ye göre 33 de لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ 'ı var. Bunun neresi zikirden

hariç? Namazın selamından sonra namazın manasını toplayan içinde 33'er tesbih, tahmid, tekbir ve tehlil mevcut. Bu zikir değil de nedir? Ha şimdi tefekkür, tefekkür bir adamın bir sözünü aldığımız zamanda ya diyeceğiz ki bu boş bir laftır. Mesela haşa meclisimizden birisi sırf cemaati güldürmek için, etrafına toplananları eğlendirmek için güldürücü hikâye söylüyor. Eğer çok gülerlerse belki altlarına da kaçırlar, bunu da alkışlarlar. Şimdi o adamın vaziyeti gibi midir bizim halimiz? Güldürme şeysi değil, ciddi meselelerden bahsediliyor. Hem de muhtaç olduğumuz imanî dinî meselelerden bahsediliyor. Hasımlarımız bize bugünün diliyle, hakikat diliyle cevap istiyorlar. Hasımlarımız diyorlar ki böyle yalnız kuru kuruya ayet okumakla, hadis beyan etmekle bizi ikna edemezsiniz. Bizi okuduğumuz fenler azdırdı, saptırdı, aklımız gözümüze indi. Bizi bu dehşetli vaziyetten kuvvetli bir manivela lazım ki düşüğümüz bu bataklıktan kurtara. Onun için bize fenni, ilmi, hikemi bir şeyler söyleyin ki aklımıza yatsın. Okuduğumuz fenni derslerin lisanıyla bize hakikatleri duyurmaya çalışın. İşte şu mübarek eser, bugünün lisanıyla bugünün fenden neş'et eden, akılları göze indiren vaziyette sapıklığa düşürenleri kurtaracak durumdadır. Böyle midir? Evet. Bu yüksek tahsili görenler de diyorlar ki "Biz sapıtmışız, bu işi gördük okuduktan sonra anladık ki Allah'ın vahdaniyeti de var, her şeye gücü yeterliği de var, hidayet de eder, dalalette de bırakır. Biz dalaletteydik, hidayete erdik. Şu Kur'anî eser bizim sebab-i necatımız oldu, kurtulmamıza sebep bu oldu" diyorlar. Hah, "Allah'ın hidayetiyle biz yakamızı kurtardık, darısı hala o dalalet vadilerinde yuvarlananların başına" diyorlar. Biz de aynı şeyi diyelim mi? Ya Rabbi hala dalalet bataklığına saplanmış, çeşitli sebeplerle kendisini kurtaramamış olanların eğer mazhar-i hidayet olmaları imkânı varsa ki bunu sen bilirsin, onları düşükleri derin vadilerden halasa sen yetiştir. Yok, imkânı yok, sen onun hidayetini murat etmemişsin, "لَا يُسْئَلُ عَمَّا

"يَفْعَلُ" sin, senin işinden hikmetinden sual olunmaz. Onlar dalaletten kurtulmayacaksa bari

şerlerinden bizi kurtar ya Rabbi. Âmin. Şerlerinden bizi kurtar. Âmin. Ehl-i imana zarar

vermeyecek vaziyette bulundur. Âmin. Ee ya biz istiyoruz, e her şeyi de isteyecek miyiz Cenab-ı Hak'tan? İsteyeceğiz ya. Bugün de aynı şeyi istiyoruz. Ya Rabbi öyle bir idareye bizi layık gör ki, biz ibadetimizle, taatimizle, şükürümüzle, fikrimizle böyle bir şeyi istihkak edemedik, hak edemedik, fakat sen keremler kânısın, Erhamürrahimin'sin, bizim kusurlarımızı bağışla, bizim bu kusurlu dilimizle sana yalvarmamızı sence makbul insanların dilinden çıkmışçasına kabul buyur. Evet, bizi öyle bir idareye mazhar et ki, bizi zorla kötekle hidayet caddesine sürsünler, bize her türlü kolaylığı bu yönden gösterecekler. Evet, bizi layık olduğumuz fakat senin rahmetine güvenerek diyoruz ki layık olduğumuz anda bizi kurtaracak sensin, başımıza bütün bütün musibetlerimizi arttıracak hainleri getirme, ya Rabbi. Âmin. Bizi iyiler, merhametliler, imanlılar elinde lütfunla senin yoluna hidayete götürecekle terbiye et ya Rabbi. Âmin. Terbiyeye muhtacız, fakat azab ile ikab ile evet çeşitli musibetlerle terbiye etme ya Rabbi. Âmin. Bizi lütfunla sen hidayet nasib edersen iş kolaylaşır, biz haketmedik ama keremler kânısın, Erhamürrahimin'sin, Ekremülekremin'sin, bize ikram et, bizi taltif et, geçmiş masum, çok imanlı ecdadımızın hürmetine ya Rabbi. Bizi lütfuna layık gör, kahrına layık görme. Aman aman, aman aman bizi kahrından esirge, lütfuna layık gör. Lillahil fatiha!